

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL

VERICA TRSTENJAK

prezentate la 2 octombrie 2008¹

Cuprins

I	—	Introducere	I - 7057
II	—	Cadrul juridic	I - 7057
III	—	Situația de fapt și procedura	I - 7061
	A	— Istoricul cauzei	I - 7061
	B	— Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată	I - 7062
	C	— Procedura în fața Curții și concluziile părților	I - 7063
	D	— Abrogarea parțială cu efect retroactiv a regulamentului atacat	I - 7063
IV	—	Observații introductive	I - 7064
	A	— Controlul exercitat de Tribunal asupra regulamentului atacat	I - 7064
	B	— Controlul exercitat de Curte asupra hotărârii atacate	I - 7065
V	—	Cu privire la admisibilitatea recursului	I - 7066
	A	— Argumentele părților	I - 7066
	B	— Apreciere juridică	I - 7066
VI	—	Cu privire la primul motiv de recurs	I - 7068
	A	— Hotărârea atacată	I - 7068
	B	— Argumentele părților	I - 7068
	C	— Apreciere juridică	I - 7070
	D	— Consecință	I - 7073

1 — Limba originală: germana.

VII	—	Cu privire la al doilea motiv de recurs	I - 7073
	A	— Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv de recurs	I - 7074
		1. Hotărârea atacată	I - 7074
		2. Argumentele părților	I - 7074
		3. Apreciere juridică	I - 7077
		4. Consecință	I - 7079
	B	— Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv de recurs	I - 7080
		1. Hotărârea atacată	I - 7080
		2. Argumentele părților	I - 7080
		3. Apreciere juridică	I - 7082
		4. Consecință	I - 7084
VIII	—	Cu privire la al treilea motiv de recurs	I - 7084
	A	— Hotărârea atacată	I - 7084
	B	— Argumentele părților	I - 7085
	C	— Apreciere juridică	I - 7086
		1. Efectul redevențelor asupra legăturii de cauzalitate	I - 7087
		2. Evaluarea prejudiciului	I - 7089
	D	— Consecință	I - 7092
IX	—	Concluzia aprecierii juridice	I - 7092
X	—	Cheltuieli de judecată	I - 7092
XI	—	Concluzie	I - 7093
		I - 7056	

I — Introducere

1. În prezenta cauză, Curtea de Justiție a Comunităților Europene (denumită în continuare „Curtea”) trebuie să se pronunțe asupra unui recurs introdus de întreprinderea indiană Moser Baer India Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (denumit în continuare „Tribunalul”) din 4 octombrie 2006 în cauza T-300/03, Moser Baer India/Consiliul² (denumită în continuare „hotărârea atacată”).

2. Recurenta, care a avut calitatea de reclamantă în prima instanță (denumită în continuare „recurenta”), solicită anularea hotărârii atacate, întrucât Tribunalul a respins acțiunea sa în anulare formulată împotriva Regulamentului (CE) nr. 960/2003 al Consiliului din 2 iunie 2003 de instituire a unui drept compensatoriu definitiv la importurile de compact-discuri înscrisibile originare din India³ (denumit în continuare „regulamentul atacat”).

II — Cadrul juridic

3. Temeiul juridic pentru adoptarea regulamentului atacat este Regulamentul (CE) nr. 2026/97 al Consiliului din 6 octombrie 1997 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unei subvenții din partea

țării care nu sunt membre ale Comunității Europene⁴ (denumit în continuare „regulamentul de bază”⁵).

4. Articolul 5 din regulamentul de bază prevede:

„Calcularea valorii subvenției care nu face [a se citi «poate face»] obiectul unor măsuri compensatorii

Valoarea subvenției care face [a se citi «poate face»] obiectul unor măsuri compensatorii este, în sensul prezentului regulament, calculată în termeni de avantaj conferit beneficiarului, așa cum s-a constatat și s-a determinat pentru perioada în care se efectuează ancheta. [...]”

5. Articolul 7 alineatul (3) din regulamentul de bază, care conține dispoziții generale privind acest calcul, prevede:

„În cazul în care poate fi stabilit un raport între subvenție și achiziția, prezentă sau viitoare, de

2 — Hotărârea din 4 octombrie 2006, Moser Baer India/Consiliul (T-300/03, Rec., p. II-3911).

3 — JO L 138, p. 1.

4 — JO L 288, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 15, p. 180.

5 — Taxele compensatorii împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții sunt instituite sub forma unor regulamente. Întrucât temeiul juridic pentru adoptarea taxelor compensatorii este tot un regulament, regulamentul care constituie temeiul juridic și cadrul juridic ale adoptării regulamentului antisubvenții este denumit „regulament de bază”.

active imobile, valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii se calculează prin repartizarea acesteia la o perioadă corespunzătoare duratei de amortizare normală a acestor bunuri, în industria respectivă.”

(b) impactului acestor importuri asupra industriei comunitare.

6. Articolul 8 din regulamentul de bază prevede:

„Stabilirea prejudiciului

[...]

(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unor subvenții, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unor subvenții, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în cadrul Comunității. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra prețurilor, se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria comunitară sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază de analiză.

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă a:

[...]

(a) volumului importurilor care fac obiectul unor subvenții și a efectului acestor importuri asupra prețurilor produselor similare pe piața Comunității și a

(5) Examinarea impactului importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra industriei comunitare respective implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici rele-

vanți care influențează situația acestei industrii, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de subvenționare sau de dumping din trecut, importanța valorii subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii, diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a cotei de piață, a productivității, a randamentului investițiilor sau a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Comunitate, efectele negative, efective și potențiale asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții și, în cazul agriculturii, utilizarea sporită a programelor de sprijin din partea autorităților publice. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

(6) Trebuie demonstrat, cu ajutorul tuturor elementelor de probă pertinente prezentate în conformitate cu alineatul (2), că importurile care fac obiectul unor subvenții cauzează un prejudiciu în sensul prezentului regulament. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau prețul menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei comunitare în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.

(7) Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unor subvenții, care aduc în același timp un prejudiciu industriei comunitare, sunt de asemenea analizați, astfel încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unor

subvenții în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca fiind relevanți în această privință includ volumul și prețul importurilor care nu fac obiectul unor subvenții, reducerea cererii sau modificările configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și comunitare și concurența dintre acești producători, evoluția tehnologiei, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei comunitare [...]"

7. Potrivit articolului 15 alineatul (1) a treia teză din regulamentul de bază, valoarea taxei compensatorii nu trebuie să depășească valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii și trebuie să fie mai mică, în cazul în care această valoare mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei comunitare.

8. Articolul 28 din regulamentul de bază prevede:

„Lipsa cooperării

(1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenul prevăzut de prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ ancheta, pot fi stabilite concluzii

preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile.

În cazul în care se constată că o parte interesată a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, această informație nu este luată în considerare și se pot utiliza datele disponibile.

Părțile interesate trebuie informate, în mod normal, cu privire la consecințele unui refuz de a coopera.

[...]

(3) În cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie, cu toate acestea, ignorate, cu condiția ca eventualele deficiențe să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor concluzii de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil.

I - 7060

(4) În cazul în care nu sunt acceptate elemente de probă sau informații, partea care le-a comunicat este informată de îndată cu privire la motivele care au stat la baza respingerii lor și i se dă posibilitatea de a furniza explicații suplimentare în termenul stabilit. În cazul în care aceste explicații nu sunt considerate satisfăcătoare, motivele respingerii elementelor de probă sau ale informațiilor în cauză trebuie comunicate și indicate în concluziile făcute public.

(5) În cazul în care concluziile, inclusiv cele cu privire la valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii, se bazează pe dispozițiile alineatului (1), în special pe informațiile furnizate în plângere, aceste informații se verifică, atunci când acest lucru este posibil și ținând seama de termenele prevăzute pentru anchetă, cu ajutorul altor surse independente disponibile, precum listele de prețuri publicate, statisticile oficiale privind importul și evidențele vamale sau cu ajutorul informațiilor obținute în cursul anchetei de la alte părți interesate.

(6) În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar coopera.”

III — Situația de fapt și procedura

A — Istoricul cauzei

9. Recurenta este o societate cu sediul în India, producătoare de diverse forme de suporturi de memorie și în special de compact-discuri inscriptibile (denumite în continuare „CD-R”).

10. La 17 mai 2002, în urma unei plângeri depuse de Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), Comisia a inițiat o anchetă antisubvenții asupra importurilor de CD-R-uri originare din India⁶. La propunerea Comisiei, adoptată la 20 mai 2003, Consiliul a adoptat regulamentul atacat. Prin regulamentul atacat, Consiliul a aplicat o taxă compensatorie definitivă de 7,3 % asupra importurilor de CD-R-uri originare din India.

11. În regulamentul atacat, Consiliul a constatat că recurenta a beneficiat de subvenții care constau într-o scutire de taxe vamale asupra bunurilor de capital importate (denumite în continuare „active subvenționate”)⁷.

12. În cadrul calculării avantajului, Consiliul a aplicat mai întâi o perioadă de amortizare de 6 ani⁸. În această privință, Consiliul s-a întemeiat pe faptul că activele subvenționate erau matrițe de fabricare a CD-R-urilor, iar nu mașini utilizate pentru fabricarea acestora. Consiliul a respins obiecția recurenteii potrivit căreia activele trebuie calificate drept mașini, în conformitate cu înscrisurile sale contabile, și, prin urmare, trebuie să se aplice mai întâi o perioadă de amortizare de 13 ani, cu motivația că, în evidențele sale contabile și în declarația sa fiscală, recurenta a cuprins informații contradictorii privind durata amortizării activelor în discuție⁹.

13. În cadrul constatării prejudiciului adus industriei comunitare, Consiliul a ținut seama în special de faptul că, în intervalul cuprins între anul 2000 și perioada în care s-a efectuat ancheta (1 aprilie 2001-31 martie 2002), importurile de CD-R-uri originare din India au crescut și că, în același interval, prețurile de vânzare în Comunitate a CD-R-urilor a scăzut cu 59 %, prețurile de vânzare ale industriei comunitare (nerentabile) fiind subcotate, în medie, cu 17,7 % în cursul perioadei în care s-a efectuat ancheta. În acest scop, Consiliul a comparat datele stabilite pe baza datelor Eurostat cu datele comunicate de recurentă și a concluzionat că aceasta conducea la rezultate similare¹⁰. În ceea ce privește stocurile, Consiliul a constatat o tendință negativă în cursul perioadei de referință

6 — JO 2002, C 116, p. 4.

7 — Considerentele (38)-(47) ale regulamentului atacat.

8 — Cu toate acestea, Consiliul a redus această perioadă la 4 ani și două luni; a se vedea considerentele (43)-(45) ale regulamentului atacat.

9 — A se vedea considerentele (39)-(41) ale regulamentului atacat.

10 — A se vedea considerentele (58)-(64) ale regulamentului atacat.

(cuprinsă între 1 ianuarie 1998 și sfârșitul perioadei anchetei)¹¹.

14. În cadrul constatărilor referitoare la legătura de cauzalitate, Consiliul a analizat, printre altele, argumentul recurenteii potrivit căruia, în mod anticoncurențial, un titular de brevete solicitase producătorilor de CD-R-uri redevențe excesive. Cu toate acestea, Consiliul a exclus vreun efect asupra prejudiciului, întrucât atât recurenta, cât și producătorii industriei comunitare trebuie să plătească aceste redevențe, chiar înainte de apariția prejudiciului pe care l-a constatat. Prin urmare, prejudiciul constatat nu poate fi explicat prin plata redevențelor¹².

B — *Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată*

15. Recurenta a introdus acțiune împotriva regulamentului atacat. Comisia și CECMA au intervenit în susținerea concluziilor Consiliului.

11 — Cu privire la stocuri, a se vedea considerentele (80)-(89) ale regulamentului atacat.

12 — A se vedea considerentele (134) și (135) ale regulamentului atacat.

16. În acțiunea formulată, recurenta a invocat în special¹³:

- clasificarea activelor subvenționate în categoria matritelor, precum și necesitatea ca toate activele subvenționate să fie clasificate în categoria matritelor (al doilea aspect al celui de al doilea motiv);
- erori în cadrul constatării situației de fapt reținute în susținerea constatării prejudiciului adus industriei comunitare, în special cu privire la evoluția prețurilor și a stocurilor (al treilea motiv);
- o încălcare a articolului 8 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază cu privire la examinarea efectului redevențelor pretins anticoncurențiale percepute de un titular de brevete privind CD-R-urile (al cincilea motiv).

17. În hotărârea atacată, Tribunalul a respins în totalitate acțiunea recurenteii împotriva regulamentului atacat și a obligat-o să suporte propriile cheltuieli de judecată,

13 — În acest context, sunt menționate numai motivele acțiunii care au relevanță în recurs.

precum și cheltuielile de judecată ale părților.

19. Consiliul și Comisia solicită Curții:

— respingerea recursului și

C — Procedura în fața Curții și concluziile părților

18. Prin cererea introductivă din 22 decembrie 2006, depusă la grefa Curții la 28 decembrie 2006, recurenta a introdus prezentul recurs. Aceasta solicită Curții:

— obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată efectuate în ambele proceduri.

— anularea hotărârii atacate;

20. În cadrul procedurii scrise au depus observații recurenta, Consiliul și Comisia. Acestea au participat la ședința din 10 iulie 2008.

D — Abrogarea parțială cu efect retroactiv a regulamentului atacat

— admiterea concluziilor formulate în cadrul procedurii în prima instanță, în special anularea regulamentului atacat în măsura în care se aplică recurenteii și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura de recurs și în procedura în prima instanță.

21. Regulamentul atacat a fost abrogat cu începere din 5 noiembrie 2006 prin Regulamentul (CE) nr. 1293/2007 al Consiliului din 30 octombrie 2007 de eliminare a taxelor antidumping instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1050/2002 la importurile de compact-discuri inscriptibile originare din Taiwan și de autorizare a rambursării sau remiterii acestora, și de eliminare a taxelor compensatorii instituite prin Regulamentul (CE) nr. 960/2003 la importurile de compact-discuri inscriptibile originare din India, de

autorizare a rambursării sau remiterii acestora și de încheiere a procedurii corespunzătoare¹⁴ (denumit în continuare „regulamentul de abrogare”). Cu toate acestea, validitatea regulamentului atacat în perioada cuprinsă între momentul intrării sale în vigoare și până la acel moment nu este afectată de regulamentul de abrogare.

IV — Observații introductive

22. În temeiul regulamentului de bază, regulamentul atacat a instituit taxe compensatorii împotriva importurilor subvenționate. Înainte de a fi examinate admisibilitatea și temeinicia diferitelor motive de recurs, dorim mai întâi să analizăm pe scurt rolul Tribunalului în cadrul unei acțiuni în anulare introdusă împotriva unui asemenea regulament (A) și, în al doilea rând, să prezentăm pe scurt modul în care o hotărâre a Tribunalului poate fi analizată de Curte în cadrul unui recurs (B).

A — Controlul exercitat de Tribunal asupra regulamentului atacat

23. Regulamentul atacat a instituit o măsură de protecție comercială împotriva importurilor subvenționate. Întrucât stabilirea, apre-

cierea și evaluarea datelor economice necesare adoptării unor măsuri de protecție comercială reprezintă o sarcină complexă, potrivit unei jurisprudențe constante, instituțiile comunitare dispun de o marjă largă de apreciere în acest domeniu¹⁵. Prin urmare, părțile interesate au obligația să prezinte în cadrul procedurii administrative faptele care le sunt favorabile¹⁶.

24. Astfel, un regulament care instituie taxe compensatorii împotriva unor importuri subvenționate poate fi supus controlului Tribunalului în cadrul unei acțiuni în anulare formulate în temeiul articolului 230 CE. În acest context, trebuie să se țină însă seama de faptul că marja de apreciere conferită de regulamentul de bază instituțiilor comunitare este supusă numai unui control jurisdicțional redus¹⁷. Controlul exercitat de Tribunal în acest domeniu se limitează la verificarea respectării normelor de procedură aplicabile, a acurateții situației de fapt reținute pentru a efectua alegerea contestată, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestei

15 — Hotărârea din 27 septembrie 2007, *Ikea Wholesale* (C-351/04, Rep., p. I-7723, punctul 40), și Hotărârea din 28 februarie 2008, *AGST Draht- und Biegetechnik* (C-398/05, Rep., p. I-1057, punctul 33). Trimiterile la jurisprudență și la doctrină cuprinse în această notă de subsol și în notele de subsol următoare privesc, în parte, nu numai cauzele referitoare la subvenții, ci și cauze referitoare la dumping. Aceste surse jurisprudențiale și doctrinare pot fi însă transpuse în mod corespunzător în cazul subvențiilor. Aplicarea prin analogie a acestor trimiteri nu va mai fi menționată în continuare în mod specific.

16 — A se vedea articolul 28 din regulamentul de bază.

17 — Hotărârea din 14 martie 1990, *Gestetner Holdings/Consiliul și Comisia* (C-156/87, Rec., p. I-781, punctul 63), Hotărârea din 18 septembrie 1996, *Climax Paper/Consiliul* (T-155/94, Rec., p. II-873, punctul 98), Hotărârea din 17 decembrie 1997, *EFMA/Consiliul* (T-121/95, Rec., p. II-2391, punctul 64), Hotărârea din 29 ianuarie 1998, *Sinochem/Consiliul* (T-97/95, Rec., p. II-85, punctul 51), Hotărârea *Ikea Wholesale* (citată la nota de subsol 15, punctul 41) și Hotărârea *AGST Draht- und Biegetechnik* (citată la nota de subsol 15, punctul 34). Müller, W., Khan, N., și Neumann H.-A., *EC Antidumping Law*, John Wiley & Sons, 1998, punctul 26.2, și Düker, K., *Rechtschutz gegen Antidumpingmaßnahmen der Europäischen Gemeinschaft*, Tectum, 2007, p. 193.

14 — JO L 288, p. 17.

situații de fapt sau a absenței unui abuz de putere¹⁸. Pe de altă parte, întrucât părțile interesate au obligația să evedențieze elementele care le sunt favorabile în cadrul procedurii administrative, controlul exercitat de Tribunal privește numai elementele de care instituțiile comunitare aveau cunoștință sau pe care ar fi trebuit să le primească în cadrul adoptării măsurii atacate¹⁹.

25. În plus, trebuie să se țină seama de faptul că Tribunalul nu are obligația să reia procedura administrativă. Prin urmare, atunci când consideră că instituțiile comunitare au stabilit în mod inexact situația de fapt, reclamantului îi revine sarcina probei. Astfel, reclamantul trebuie să conteste, motivat, acuratețea situației de fapt care a fost reținută de instituțiile comunitare. O simplă contestare a situației de fapt nu este suficientă în această privință²⁰.

B — Controlul exercitat de Curte asupra hotărârii atacate

26. Obiectul unui recurs înaintat Curții constă în controlul asupra hotărârii atacate

- 18 — Hotărârea din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul (T-35/01, Rec., p. II-3663, punctele 48 și 49), Hotărârile citate la nota de subsol 15, Ikea Wholesale (punctul 41) și AGST Draht- und Biegetechnik (punctul 34); Müller, W., Khan, N., și Neumann, H.-A., *op. cit.*, punctul 26.2.
- 19 — Hotărârea din 21 februarie 1984, Allied Corporation și alții/Comisia (239/82 și 275/82, Rec., p. 1005, punctul 21 și următoarele); Düker, K., *op. cit.*, p. 197.
- 20 — Düker, K., *op. cit.*, p. 196 și următoarele.

pronunțate de Tribunal pentru erori de drept²¹. Astfel, un recurs nu poate privi în mod direct viciile regulamentului atacat la Tribunal. Rezultă că, în principiu, în cadrul recursului, nu se permite reiterarea criticilor formulate în cadrul procedurii în fața Tribunalului, fără a se face trimitere la hotărârea Tribunalului²². Dimpotrivă, recursul trebuie să indice cu precizie care parte din hotărârea Tribunalului este atacată și motivele și argumentele de drept invocate²³.

27. Întrucât recursul este limitat la chestiuni de drept, nu este admisibilă o nouă apreciere a situației de fapt²⁴. Astfel, cu privire la faptele constatate de Tribunal, în cadrul recursului poate fi invocat numai faptul că aceste constatări nu au fost efectuate în mod corect din punct de vedere procedural. În măsura în care se dorește contestarea aprecierii elementelor de probă efectuate de Tribunal, recurentul trebuie să invoce faptul că Tribunalul a denaturat elementele de probă în cadrul aprecierii acestora²⁵.

- 21 — Articolul 225 CE și articolul 58 alineatul (1) din Statutul Curții de Justiție.
- 22 — Hotărârea din 4 iulie 2000, Bergaderm și Goupil/Comisia (C-352/98 P, Rec., p. I-5291, punctul 35), Hotărârea din 7 ianuarie 2004, Aalborg Portland și alții/Comisia (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P și C-219/00 P, Rec., p. I-123, punctul 51), și Hotărârea din 3 martie 2005, Biegi Nahrungsmittel și Commonfood/Comisia (C-499/03 P, Rec., p. I-1751, punctul 38). Pentru alte trimiteri, a se vedea Lenaerts, K., și Arts, D., *Procedural Law of the European Union*, ediția a 2-a., Sweet & Maxwell, 2008, punctele 7-107 și 16-016.
- 23 — Articolul 225 CE și articolul 112 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Curții; a se vedea, *inter alia*, Hotărârea Bergaderm și Goupil/Comisia (citată la nota de subsol 22, punctul 34), și Hotărârea din 8 ianuarie 2002, Franța/Monsanto și Comisia (C-248/99 P, Rec., p. I-1, punctul 69).
- 24 — Ordonanța din 20 martie 1991, Turner/Comisia (C-115/90 P, Rec., p. I-1423, punctele 13 și 14), Hotărârea din 1 octombrie 1991, Vidrányi/Comisia (C-283/90 P, Rec., p. I-4339, punctele 11-13), și Hotărârea din 23 noiembrie 2000, British Steel/Comisia (C-1/98 P, Rec., p. I-10349, punctul 53). A se vedea Lenaerts, K., și Arts, D., *op. cit.*, punctul 16-016.
- 25 — Hotărârea din 2 martie 1994, Hilti/Comisia (C-53/92 P, Rec., p. I-667, punctul 43), și Hotărârea din 10 iulie 2003, Comisia/Fresh Marine (C-472/00 P, Rec., p. I-7541, punctul 45). A se vedea Rengeling, H.-W., Middecke, A., și Gellermann, M., *Handbuch des Rechtsschutzes in der Europäischen Union*, ediția a 2-a. C.H. Beck, 2003, § 28, punctul 28.

28. În sfârșit, controlul jurisdicțional exercitat de Curte privește în principiu numai motivele formulate în acțiune și în apărare care au fost invocate deja în cadrul procedurii în fața Tribunalului. Aceste motive care ar fi putut fi invocate deja în cadrul procedurii în fața Tribunalului, dar care însă nu au fost invocate, nu sunt admisibile în cadrul procedurii de recurs²⁶.

V — Cu privire la admisibilitatea recursului

29. Consiliul susține că recursul este inadmisibil în totalitate, pentru lipsa interesului de a fi exercitat. Vom examina în continuare această susținere. Celelalte motive privind admisibilitatea motivelor de recurs sau a anumitor critici vor fi examinate în cadrul aprecierii juridice a diferitelor motive și critici invocate în susținerea recursului.

A — Argumentele părților

30. *Consiliul* consideră că recursul este inadmisibil din cauza abrogării regulamentului atacat prin regulamentul de abrogare. O acțiune în anulare ar fi admisibilă numai în

26 — Hotărârea din 19 iunie 1992, V./Parlamentul European/C-18/91 P, Rec., p. I-3997, punctul 21), și Hotărârea British Steel/Comisia (citată la nota de subsol 24, punctul 47). A se vedea Rengeling, H.-W., Middecke, A., și Gellermann, M., *op. cit.*, § 28, punctul 23, și Lenaerts, K., și Arts, D., *op. cit.*, punctul 16-018.

cazul în care o persoană are un interes de a anula un act juridic. Astfel, inițial, recurenta a avut interes privind anularea regulamentului atacat, deoarece importurile sale erau supuse taxelor compensatorii. Acest interes a dispărut însă prin abrogarea regulamentului atacat.

31. Recurenta poate solicita rambursarea taxelor numai în cazul în care a plătit ea însăși taxele compensatorii. Recursul ar fi inadmisibil în cazul în care recurenta nu dovedește că a plătit ea însăși taxele.

32. *Recurenta* susține că a plătit ea însăși taxele.

B — Aprecieri juridică

33. Mai întâi, trebuie arătat că acest motiv privind admisibilitatea nu putea fi invocat de Consiliu în cadrul procedurii în fața Tribunalului, întrucât regulamentul de abrogare a fost adoptat după pronunțarea hotărârii atacate²⁷.

27 — Hotărârea atacată a fost pronunțată la 4 octombrie 2006. Regulamentul de abrogare a fost adoptat la 30 octombrie 2007.

34. Astfel, un recurs poate deveni inadmisibil atunci când un fapt ulterior pronunțării hotărârii atacate a înlăturat caracterul său prejudiciabil pentru recurent. Într-adevăr, existența unui interes al recurentului de a exercita calea de atac presupune ca recursul, prin rezultatul acestuia, să poată aduce un beneficiu părții care l-a introdus²⁸.

35. Cu toate acestea, împrejurarea că regulamentul atacat la Tribunal nu mai produce efecte pentru viitor nu semnifică *per se* dispariția interesului de a exercita calea de atac²⁹.

36. Dimpotrivă, este posibil ca recurenta să aibă în continuare interes pentru anularea hotărârii atacate și, în mod indirect, a regulamentului atacat. Astfel, în Hotărârea AKZO Chemie/Comisia³⁰, Curtea a considerat ca este suficient ca instituțiile comunitare vizate să renunțe pe viitor la comportamentul incriminat³¹. Considerăm că această situație se regăsește în special într-un caz precum cel din speță, în care Consiliul

hotărăște cu privire la abrogarea regulamentului atacat³².

37. De asemenea, trebuie să se țină seama de faptul că regulamentul de abrogare nu a abrogat în totalitate regulamentul atacat, ci acesta continuă să producă efecte în privința taxelor compensatorii percepute până la 4 noiembrie 2006. Acesta constituie cauza taxelor compensatorii percepute până la această dată. Prin urmare, regulamentul atacat produce în continuare efecte juridice. Nu se poate exclude ca anularea regulamentului atacat să poată aduce un beneficiu recurentei, în cazul în care nu a plătit ea însăși taxele compensatorii.

38. De altfel, în cadrul ședinței, recurenta a indicat că a plătit ea însăși taxele compensatorii, fapt care nu a fost contestat de Consiliu.

28 — A se vedea Ordonanța din 25 ianuarie 2001, Lech-Stahlwerke/Comisia (C-111/99 P, Rec., p. I-727, punctul 18), Ordonanța din 8 aprilie 2008, Saint-Gobain Glass Deutschland/Comisia (C-503/07 P, Rep., p. I-2217, punctul 48), și Hotărârea din 19 octombrie 1995, Rendo și alții/Comisia (C-19/93 P, Rec., p. I-3319, punctul 13).

29 — Astfel, în Hotărârea din 24 iunie 1986, AKZO Chemie/Comisia (53/85, Rec., p. 1965, punctul 21), Curtea a constatat că interesul de a exercita o acțiune în anulare nu dispăre odată cu executarea actului juridic.

30 — Hotărârea citată la nota de subsol 29, punctul 21.

31 — În plus, constatarea nelegalității comportamentului instituțiilor comunitare are de asemenea un rol în cadrul unui eventual proces în despăgubiri împotriva instituțiilor comunitare, cu privire la care, în acest context, trebuie luat în considerare termenul de prescripție de 5 ani prevăzut la articolul 46 din Statutul Curții de Justiție.

39. Considerăm că, în aceste împrejurări, Curtea nu poate constata, la solicitarea Consiliului, că recurenta nu are interes de a exercita prezentul recurs.

32 — În caz contrar, Consiliul ar avea posibilitatea să determine inadmisibilitatea unui recurs prin abrogarea regulamentului atacat.

VI — Cu privire la primul motiv de recurs

40. Prin intermediul primului motiv de recurs, recurenta susține că, la punctele 73-79 din hotărârea atacată, Tribunalul a încălcat principiile coerenței și anchetei diligente.

A — Hotărârea atacată

41. La punctele 57-80, Tribunalul a examinat prima și a doua critică cuprinse în al doilea aspect din cadrul primului motiv al acțiunii.

42. În cadrul procedurii în primă instanță, prin intermediul primei critici, recurenta contestă *în principiu* clasificarea, de către instituțiile comunitare vizate, a activelor subvenționate în categoria matrițelor pentru producerea CD-R-urilor, iar nu în categoria mașinilor utilizate pentru fabricarea acestora. Tribunalul a respins această critică. În cadrul recursului, recurenta nu mai critică clasificarea în principiu a activelor subvenționate în categoria matrițelor.

43. Prin intermediul celei de a doua critici, recurenta invocă faptul că Consiliul a clasificat *toate* activele subvenționate, iar nu doar în parte, în categoria matrițelor. Tribunalul a respins și această critică. Mai întâi, la punc-

tele 73-79 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că valoarea activelor subvenționate rezultată din declarația fiscală întocmită de recurentă nu corespunde cu valoarea reținută pentru calcularea subvenției. Într-adevăr, recurenta a arătat că numai o parte din activele subvenționate fusese reclasificată în categoria matrițelor. Cu toate acestea, întrucât recurenta nu a explicat criteriile de clasificare și nici nu a furnizat lista completă a acestor active, susceptibilă să fie verificată, instituțiile comunitare nu au fost în măsură să examineze datele cifrice prezentate de recurentă. Prin urmare, aceasta nu a prezentat instituțiilor comunitare informații care ar fi făcut posibilă examinarea exactității susținerilor sale și, eventual, luarea în considerare a părții din active care nu ar fi fost clasificată în categoria matrițelor.

B — Argumentele părților

44. *Recurenta* susține că Tribunalul nu și-a îndeplinit obligația de a stabili situația de fapt cu diligență și imparțialitate. Această obligație ar cuprinde examinarea exactității informațiilor furnizate de părți.

45. Consiliul ar fi cunoscut sau ar fi putut cunoaște faptul că clasificarea în categoria matrițelor se aplica numai pentru o parte din activele subvenționate. Prin urmare, Consiliul putea aplica perioada de amortizare pentru matrițe numai în privința acestei părți din

activele subvenționate. Tribunalul nu a luat în considerare faptul că recurenta a făcut dovada că cel puțin 23 % din activele subvenționate nu au fost clasificate în categoria matrițelor.

46. În continuare, comportamentul Consiliului ar fi fost contradictoriu. Pe de o parte, în vederea reclasificării activelor subvenționate, acesta ar fi avut în vedere datele furnizate de recurentă în cuprinsul declarației fiscale. Pe de altă parte, nu ar fi luat în considerare datele cuprinse în declarația fiscală a recurente, în măsura în care rezulta din aceasta că numai o parte din activele subvenționate fuseseră reclasificate în categoria matrițelor.

47. În cadrul aprecierii sale finale din cuprinsul punctului 79 din hotărârea atacată, Tribunalul s-a referit numai la activele în discuție care, în scopuri fiscale, fuseseră înscrise drept matrițe. Prin urmare, Tribunalul nu a motivat clasificarea *tuturor* activelor subvenționate în categoria matrițelor. În plus, Tribunalul nu a menționat norma care să dea dreptul instituțiilor comunitare vizate să clasifice toate activele subvenționate în categoria matrițelor.

48. Tribunalul nu a luat în considerare că articolul 28 din regulamentul de bază a fost încălcat de Consiliu. Consiliul ar fi trebuit să se întemeieze pe această prevedere pentru a avea posibilitatea să nu țină seama de informațiile furnizate de recurentă. Chiar în cazul în care Consiliul s-ar fi întemeiat pe articolul 28 din regulamentul de bază, nu ar fi

putut face constatarea ce se afla în contradicție vădită cu informațiile care i-au fost furnizate.

49. *Consiliul* consideră critica formulată de recurentă ca fiind inadmisibilă, întrucât recurenta invocă motive noi. Recurenta nu ar fi invocat în prima instanță încălcarea principiilor coerenței și anchetei diligente.

50. În plus, Consiliul face trimitere la constatarea Tribunalului, din cuprinsul punctului 78 din hotărârea atacată. Astfel, în cadrul procedurii administrative, recurenta ar fi susținut că numai o parte din activele subvenționate fuseseră reclasificate în categoria matrițelor. La punctul 78 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat însă că recurenta nu furnizase informații care să facă posibilă examinarea exactității susținerii acesteia.

51. Pe baza acestei constatări a situației de fapt, Tribunalul și-a întemeiat aprecierea juridică, potrivit căreia recurenta nu ar putea să conteste aprecierea referitoare la aceste aspect, cuprinsă în regulamentul atacat. Reclamanta nu a arătat modul în care, în cadrul constatării acestei situații de fapt, Tribunalul ar fi denaturat elementele de probă. Prin urmare, critica ar fi orientată asupra unei aprecieri a situației de fapt, care este inadmisibilă în cadrul unui recurs.

52. Concluzia la care ajunge Tribunalul la punctul 79 ar fi doar o constatare finală cu privire la al doilea aspect al primului motiv al acțiunii, și anume prima și a doua critică. Nu se poate concluziona în sensul că Tribunalul a constatat că reclassificarea nu a privit toate activele subvenționate.

53. De altfel, în realitate, instituțiile comunitare vizate nu dispuneau de toate informațiile necesare.

54. În subsidiar, trebuie să se țină seama de faptul că o eventuală eroare a Consiliului nu poate determina o anulare în tot, ci doar o anulare în parte a regulamentului atacat, sub forma unei ajustări a cuantumului taxei compensatorii.

55. *Comisia* susține că primul motiv de recurs urmărește o apreciere a situației de fapt care este inadmisibilă. Tribunalul și-ar fi întemeiat motivarea juridică pe constatarea situației de fapt potrivit căreia, având în vedere informațiile care i-au fost furnizate de recurentă, Consiliul nu putea să dispună ce active erau reclassificate în categoria matritelor. Recurenta nu arată modul în care Tribunalul ar fi denaturat elementele de probă în cadrul acestei constatări a situației de fapt.

56. De altfel, recursul ar fi nefondat. În cursul procedurii administrative, recurenta ar fi avut suficiente ocazii să furnizeze informațiile necesare, însă nu a procedat astfel.

C — Aprecieri juridică

57. Consiliul consideră că acest motiv de recurs este *inadmisibil*, întrucât recurenta nu a invocat în cursul procedurii în fața Tribunalului încălcarea obligației de stabilire a situației de fapt cu diligență și imparțialitate și că, prin intermediul acestuia, critică viciile regulamentului atacat, iar nu pe cele ale hotărârii atacate.

58. Cu toate acestea, din susținerea recurentei rezultă că, prin invocarea încălcării principiului de stabilire a situației de fapt cu diligență și imparțialitate, Tribunalul este criticat în esență pentru că, în cadrul controlului exercitat asupra regulamentului Consiliului, a săvârșit o eroare juridică, întrucât acordat Consiliului o marjă de apreciere extinsă.

59. Astfel, motivul de recurs nu poate fi respins *a limine* ca inadmisibil.

60. În esență, recurenta critică *în primul rând* Tribunalul, întrucât nu a luat în considerare faptul că a făcut dovada că instituțiile comunitare vizate ar fi avut sau ar fi trebuit să aibă cunoștință că activele subvenționate erau reclasificate numai parțial în categoria matrițelor.

61. Această critică contrazice constatarea Tribunalului cuprinsă la punctul 78 din hotărârea atacată. În cadrul aceluși punct, Tribunalul a constatat că recurenta nu a făcut această dovadă. Astfel, susținerea recurentei ar determina o nouă apreciere a situației de fapt, inadmisibilă în cadrul recursului. După cum am arătat mai sus³³, în cadrul unui recurs, se poate invoca numai denaturarea, de către Tribunal, a elementelor de probă. Cu toate acestea, recurenta nu invocă această împrejurare. Prin urmare, această critică trebuie respinsă ca inadmisibilă.

62. În consecință, și criticile reclamantei care se întemeiază pe faptul că a făcut această dovadă trebuie respinse ca inadmisibile.

63. *În al doilea rând*, recurenta susține că Tribunalul nu a formulat regula potrivit căreia instituțiile comunitare vizate aveau posibilitatea să ia în considerare toate activele subvenționate.

64. După cum am arătat mai sus³⁴, stabilirea și aprecierea unei subvenții reprezintă o sarcină complexă în cadrul căreia instituțiile comunitare dispun de o marjă de apreciere. În cadrul unei acțiuni în anulare, Tribunalul nu are obligația să își substituie această apreciere a instituțiilor comunitare. Astfel, Tribunalul trebuie să efectueze controlul asupra exercitării acestei aprecieri de către organele comunitare, însă nu își poate substitui exercitarea acestei aprecieri celei a aprecierii de către instituțiile comunitare. În această privință, Tribunalul nu poate fi criticat pentru că nu a menționat el însuși criteriile pentru stabilirea situației de fapt.

65. În măsura în care critica reclamantei trebuie interpretată în sensul că Tribunalul nu a criticat aprecierea Consiliului, vădit eronată, a situației de fapt, recurenta ar fi trebuit să evidențieze modul în care Tribunalul a săvârșit o eroare de drept. Această critică nu este fondată, în măsura în care există eroarea criticată pe care Tribunalul nu a luat-o în considerare, în care comportamentul Consiliului referitor la aprecierea datelor cuprinse în declarația fiscală a acesteia și în înscrisurile sale contabile ar fi contradictorii. După cum am arătat deja mai sus³⁵, Tribunalul a constatat că, din declarația fiscală a recurentei, nu putea să reiasă că numai o parte din activele subvenționate fuseseră reclasifi-

33 — Punctul 27 din prezentele concluzii.

34 — Punctul 23 din prezentele concluzii.

35 — A se vedea punctele 60-62 din prezentele concluzii.

cate și că recurenta nu a furnizat informații în susținerea propriei afirmații potrivit căreia reclasificarea a privit numai o parte din activele subvenționate³⁶.

66. Prin urmare, și această critică trebuie respinsă.

67. În *al treilea rând*, recurenta susține necesitatea invocării, de către Consiliu, a articolului 28 din regulamentul de bază.

68. Cu privire la acest aspect, se impune mai întâi constatarea că, în cadrul procedurii în fața Tribunalului, recurenta a invocat numai încălcarea articolului 28 din regulamentul de bază cu privire la neluarea în considerare a datelor înscrise în evidențele contabile³⁷. În acest context, recurenta a criticat faptul că informațiile cuprinse în evidențele sale contabile nu au fost luate în considerare, în măsura în care din acestea rezulta că activele subvenționate trebuiau clasificate în categoria mașinilor, iar nu a matritelor. În prezent, în cadrul procedurii de recurs, recurenta critică încălcarea articolului 28 din regulamentul de bază, intrucât, în cadrul constatării că nu este

necesar ca toate activele subvenționate să fie reclasificate în categoria matritelor, informațiile cuprinse în declarația sa fiscală nu au fost luate în mod suficient în considerare. Considerăm că această critică reprezintă un nou motiv, inadmisibil în cadrul unui recurs³⁸.

69. În plus, în speță au fost reunite condițiile de respingere a susținerilor recurente, în conformitate cu articolul 28 din regulamentul de bază. În cadrul procedurii în fața Tribunalului, recurenta nu a invocat faptul că instituțiile comunitare nu au arătat că susținerile sale nu erau suficient de motivate sau că nu avea nicio posibilitate să formuleze explicații suplimentare.

70. Astfel, s-ar părea că recurenta susține în special că Consiliul nu s-a întemeiat în mod expres pe articolul 28 din regulamentul de bază și că motivele pentru respingerea susținerilor sale nu au fost arătate în constatările care au fost făcute publice de Consiliu. Considerăm că aceasta reprezintă invocarea unui viciu de formă. Cu toate acestea, viciile de formă pot determina anularea unui act juridic numai în cazul în care reprezintă o încălcare esențială. Potrivit unei jurisprudențe constante, nu există o încălcare a unei norme fundamentale de procedură atunci când obiectivul urmărit de aceasta a fost atins în pofida nerespectării sale³⁹.

36 — În acest context, trebuie arătat că, potrivit regulamentului de bază, instituțiile comunitare vizate nu au competența să constrângă participarea întreprinderilor în cauză să participe, în mod contrar, de exemplu, în cadrul unor proceduri privind concurența. Astfel, acesta impune părților să prezinte informațiile care le sunt favorabile și să le susțină; a se vedea articolul 28 din regulamentul de bază.

37 — A se vedea punctul 53 din cererea introductivă formulată de recurentă la Tribunal.

38 — A se vedea punctul 28 din prezentele concluzii.

39 — Hotărârea din 21 aprilie 1983, Ragusa/Comisia (282/81, Rec., p. 1245, punctul 22), și Hotărârea din 5 mai 1983, Ditterich/Comisia (207/81, Rec., p. 1359, punctul 19).

71. Obiectivul menționării motivelor de respingere a susținerilor unei părți interesate în temeiul articolului 28 alineatul (4) din regulamentul de bază constă, înainte de toate, în a informa partea interesată că argumentele care nu sunt suficient de motivate pot fi respinse, dându-i-se posibilitatea să își completeze argumentele. După cum am arătat mai sus⁴⁰, recurenta nu contestă că aceste obiective au fost atinse. Prin urmare, nu se poate concluziona cu privire la încălcarea unei norme fundamentale.

72. Prin urmare, și această critică trebuie respinsă.

73. În *al patrulea rând*, recurenta critică Tribunalul pentru că, la punctul 79 din hotărârea atacată, nu a luat în considerare toate activele subvenționate, ci doar activele care au fost clasificate, din punct de vedere fiscal, în categoria matritelor. Astfel, s-ar părea că recurenta invocă o motivare incompletă a Tribunalului, întrucât aceasta s-a referit numai la o parte din activele subvenționate.

74. Și această critică trebuie respinsă. La punctul 78 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că, prin clasificarea tuturor activelor subvenționate în categoria matritelor, Consiliul nu a săvârșit o eroare vădită de

apreciere a situației de fapt. Din această perspectivă, formularea Tribunalului nu poate fi interpretată în sensul că punctul 78 din hotărârea atacată privește numai o parte a activelor subvenționate.

D — *Consecință*

75. Primul motiv de recurs trebuie, așadar, respins în totalitate.

VII — Cu privire la al doilea motiv de recurs

76. Al doilea motiv de recurs cuprinde două aspecte: în primul aspect, recurenta critică Tribunalul pentru că nu a apreciat în mod corect elementele de probă contradictorii conținute în dosar și în regulamentul atacat în ceea ce privește criteriul esențial pentru stabilirea prejudiciului, și anume evoluția prețurilor importurilor de CD-R-uri originare din India și, prin urmare, că a confirmat în mod greșit constatarea Consiliului cuprinsă în regulamentul atacat (A). În cuprinsul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv de recurs, recurenta invocă faptul că Tribunalul a confirmat constatarea Consiliului din regulamentul atacat în ceea ce privește nivelul stocurilor din industria comunitară a CD-R-urilor (B).

40 — A se vedea punctul 69 din prezentele concluzii.

A — *Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv de recurs*

2. Argumentele părților

1. Hotărârea atacată

77. În fața Tribunalului, recurenta a criticat constatarea Consiliului referitoare la scăderea prețurilor CD-R-urilor în Comunitate. Consiliul s-ar fi întemeiat pe date care nu erau nici pertinente, nici fiabile.

78. Tribunalul a respins această critică. La punctele 201-206 din hotărârea atacată a arătat mai întâi că, în cadrul considerentelor (58)-(64) ale regulamentului atacat, instituțiile comunitare au analizat evoluția prețurilor atât pe baza datelor Eurostat, cât și pe baza datelor comunicate de recurentă. Tribunalul a concluzionat că, pe baza datelor Eurostat, instituțiile comunitare au stabilit că se produce o scădere de prețuri importantă, de 59 %, în intervalul cuprins între 1 ianuarie 2000 și sfârșitul perioadei în care a fost efectuată ancheta. Pe baza datelor comunicate de recurentă, scăderea de prețuri ar fi fost de 54 % în intervalul cuprins între 1 aprilie 1999 și sfârșitul perioadei în care a fost efectuată ancheta. Aceste rezultate ar fi comparabile, în pofida momentului inițial diferit al diverselor date. Recurenta nu ar fi susținut că luarea în considerare a altui moment inițial pentru datele pe care le-a comunicat ar fi putut conduce la concluzii diferite.

79. Recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare în cadrul exercitării controlului exactității stabilirii situației de fapt de către instituțiile comunitare. Tribunalul ar fi confirmat constatările instituțiilor comunitare, deși acestea au săvârșit erori în stabilirea situației de fapt, după cum urmează.

80. În primul rând, formula utilizată pentru stabilirea cantităților de CD-R-uri originare din India nu era fiabilă în privința unor cantități mici.

81. Mai întâi, datele de bază ale Eurostat care au fost utilizate se întemeiau pe o categorie din Nomenclatura combinată care cuprinde, în afară de CD-R-uri, numeroase produse similare. Consiliul ar fi aplicat acestor date de bază o formulă dezvoltată de industria comunitară. Consiliul și-ar fi întemeiat regulamentul pe datele astfel stabilite (denumite în continuare „datele Eurostat prelucrate”). Tribunalul ar fi presupus că datele Eurostat prelucrate reprezentau date ale Eurostat. Prin urmare, Tribunalul a interpretat în mod fundamental greșit sursa și natura datelor pe care Consiliul și-a întemeiat regulamentul.

82. În plus, recurenta a criticat de mai multe ori în cursul procedurii administrative utilizarea formulei dezvoltate de industria comunitară.

83. În sfârșit, recurenta ar fi singurul exportator din India de CD-R-uri în Comunitate. Prin urmare, datele sale ar fi singurele date acceptabile și fiabile. Astfel, numai datele sale ar fi trebuit utilizate pentru stabilirea volumului și a valorii importurilor.

84. În *al doilea rând*, recurenta contestă constatarea Tribunalului potrivit căreia datele Eurostat prelucrate și datele comunicate de aceasta au determinat rezultate foarte asemănătoare. Această constatare ar reprezenta o apreciere vădit eronată a situației de fapt și nu s-ar întemeia pe constatarea faptelor cuprinsă în regulamentul atacat.

85. Mai întâi, datele comunicate de recurentă nu ar determina rezultate comparabile, de vreme ce iau în considerare anul civil, iar nu anul fiscal. În cazul în care anul 1999 ar fi fost ales an de referință, prețul ar fi scăzut în anul 2000 cu 62%. În cazul în care anul 2000 ar fi fost ales an de referință, prețul ar fi scăzut în mod substanțial până la sfârșitul perioadei în care s-a efectuat ancheta.

86. În continuare, în cazul alegerii anului de referință a unui an diferit de anul 2000, aceasta ar fi determinat rezultate complet diferite în cadrul aprecierii evoluției prețurilor. Prin alegerea anului 1998 an de referință, prețurile ar fi scăzut cu 165% în intervalul cuprins între anul 1998 și sfârșitul perioadei în care s-a efectuat ancheta.

87. În *al treilea rând*, constatarea Tribunalului cuprinsă la punctul 205 din hotărârea atacată este inexactă. Potrivit acestui punct, recurenta nu a invocat faptul că luarea în considerare a altui moment inițial pentru datele pe care le-a comunicat ar fi putut determina concluzii diferite în privința prețurilor importurilor. Această constatare a Tribunalului nu corespunde propriilor susțineri în fața Tribunalului. La punctul 101 din acțiune ar fi menționat în mod expres și explicit că luarea în considerare a altui moment inițial pentru datele pe care le-a comunicat ar fi determinat o concluzie diferită în privința prețurilor importurilor din India.

88. *Consiliul* consideră că primul aspect al celui de al doilea motiv este inadmisibil. În procedura de recurs pot fi invocate numai erori de drept. Recurenta nu a menționat care sunt erorile de drept săvârșite de Tribunal. Tribunalul însuși nu a constatat existența unui prejudiciu, ci doar a examinat dacă instituțiile comunitare au stabilit situația de fapt în mod exact. Prin urmare, recurenta ar fi trebuit să dovedească săvârșirea, de către Tribunal, a unei erori de drept prin faptul că

a constatat că recurenta nu a furnizat elemente de probă suficiente. Or, recurenta nu procedează în acest mod, ci se limitează să critice constatările de fapt reținute de Tribunal.

Comunitate pe parcursul perioadei în care a fost efectuată ancheta.

89. De altfel, critica ar fi nefondată.

93. *În al doilea rând*, Tribunalul nu a săvârșit o eroare prin constatarea comparabilității ambelor categorii de date.

90. *În primul rând*, datele utilizate de instituțiile comunitare ar fi fost suficient de fiabile.

91. Mai întâi, argumentul recurenteii potrivit căruia formula a fost dezvoltată de industria comunitară este un motiv nou care nu a fost invocat în cadrul procedurii în fața Tribunalului. În plus, recurenta nu a susținut și nu a dovedit că datele de bază ale Eurostat sau cele rezultate din formula dezvoltată de industria comunitară nu ar fi fost fiabile. De altfel, Tribunalul a constatat în mod întemeiat că acestea determinau rezultate comparabile cu cele care rezultau din datele comunicate de recurentă.

94. Mai întâi, din datele Eurostat și din datele comunicate de recurentă reiese că nivelul prețurilor CD-R-urilor din intervalul cuprins între anul 2000 și sfârșitul perioadei în care a fost efectuată ancheta nu a scăzut în mod linear. Dimpotrivă, din datele cifrice reiese că a avut loc o ușoară creștere în intervalul cuprins între anul 2001 și sfârșitul perioadei în care s-a efectuat ancheta. Recurenta încearcă să scurteze perioada de referință pentru a arăta că, în opinia sa, prețurile au scăzut pe parcursul perioadei de referință.

92. În continuare, instituțiile comunitare erau, într-adevăr, în măsură să constate că recurenta era singurul exportator din India. Acestea nu puteau însă exclude faptul că alți producători din India, care nu erau cunoscuți, să fi produs CD-R-uri și să le fi exportat în

95. În continuare, din ambele categorii de date, chiar și în cazul în care nu acoperă aceeași perioadă, rezultă că nivelul prețurilor din intervalul cuprins între anul 2000 și sfârșitul perioadei în care a fost efectuată ancheta ar fi scăzut cu mai mult de 50%. În aceeași perioadă, volumul importurilor ar fi crescut în mod considerabil.

96. În sfârșit, propunerea pe care recurenta a făcut-o instituțiilor comunitare de a alege anul 1998 drept an de referință poate induce în eroare. Consiliul a ținut seama de faptul că datele aferente acestei perioade nu erau reprezentative, întrucât, în acest timp, recurenta a exportat doar cantități mici și, prin urmare, nu a luat în considerare acest an pentru stabilirea prejudiciului. Din ambele categorii de date rezultă că, începând cu anul 2000, importurile, care se aflau la un nivel minim, au crescut în mod semnificativ din punctul de vedere al cotelor de piață și al volumului. Pe această bază, s-a apreciat că era necesar ca instituțiile comunitare să aleagă ca an de referință anul 2000.

97. În *al treilea rând*, Consiliul menționează că argumentele reclamantei prezentate la punctul 101 din acțiune nu au determinat analizarea datelor sale, ci, dimpotrivă, analiza datelor Eurostat prelucrate. Prin urmare, Tribunalul a considerat în mod întemeiat că recurenta nu a invocat în cadrul procedurii în fața Tribunalului faptul că luarea în considerare a unui al moment inițial ar fi determinat rezultate diferite.

98. *Comisia* consideră că recurenta încearcă, înainte de toate, să conteste constatările de fapt, însă aceasta nu menționează modul în care Tribunalul a denaturat elementele de probă.

3. Aprecieri juridică

99. În *primul rând*, recurenta invocă lipsa de fiabilitate a datelor Eurostat prelucrate.

100. În acest context, recurenta susține, într-adevăr, că Tribunalul a interpretat în mod fundamental greșit natura și sursa datelor pe care Consiliul s-a întemeiat în cadrul constatărilor sale privind prejudiciul. Cu toate acestea, în continuare, recurenta nu arată pe ce se întemeiază această considerație. În măsura în care recurenta a trebuit să întemeieze interpretarea eronată a Tribunalului pe faptul că, de exemplu, la punctul 202 din hotărârea atacată, Tribunalul menționează „datele Eurostat”, din această formulare nu se poate deduce o interpretare greșită a naturii și a sursei datelor. Dimpotrivă, mai multe elemente denotă că Tribunalul a dorit doar să facă diferențiere între datele Eurostat prelucrate și cele care au fost comunicate de recurentă. În acest context, trebuie arătat că în regulamentul atacat au fost utilizate atât noțiunea „datele Eurostat”⁴¹, cât și „cifrele Eurostat”⁴², care nu semnifică datele Eurostat de bază, ci datele Eurostat prelucrate.

101. Chiar și în cazul în care această formulare ar fi trebuit să fie încadrată nu ca o

41 — A se vedea considerentul (55) al regulamentului atacat.

42 — A se vedea considerentul (60) al regulamentului atacat.

abreviere, ci ca o interpretare eronată a naturii și a sursei datelor, nu este evident modul în care această eroare a produs efecte asupra aprecierii Tribunalului. La punctul 204 din hotărârea atacată, Tribunalul și-a întemeiat motivarea pe faptul că recurenta nu a motivat modul în care datele nu prezentau fiabilitate ⁴³.

102. În continuare, recurenta invocă faptul că formula utilizată nu era fiabilă. În această privință este vorba, pe de o parte, despre o nouă apreciere a situației de fapt, care nu este admisibilă în cadrul recursului ⁴⁴, și, pe de altă parte, de o reiterare inadmisibilă a argumentului invocat deja de recurentă în cadrul procedurii în fața Tribunalului ⁴⁵. De altfel, trebuie arătat că, după cum Tribunalul a constatat la punctele 202 și 171 din hotărârea atacată, recurenta nu a dovedit că formula nu era fiabilă. Prin urmare, Tribunalului nu i se poate imputa că nu a criticat formula utilizată de Consiliu ⁴⁶.

103. În măsura în care recurenta susține că era singurul exportator din India de CD-R-uri în Comunitate și că, prin urmare, numai datele sale puteau fi luate în considerare pentru stabilirea volumului importurilor, această critică nu este admisibilă, întrucât recurenta se limitează doar să reitereze argumentul expus în fața Tribunalului, fără a analiza motivarea Tribunalului cu privire la acest aspect, cuprinsă la punctele 167-169 din

hotărârea atacată ⁴⁷. De altfel, la punctele 167-169 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat în mod întemeiat că existența unui prejudiciu trebuie apreciată în mod global, fără a fi necesară stabilirea efectelor individuale ale importurilor efectuate de fiecare dintre întreprinderile răspunzătoare ⁴⁸. În plus, nu poate fi criticată constatarea Tribunalului potrivit căreia Consiliului nu i se poate imputa săvârșirea vreunei erori în cadrul aprecierii situației de fapt atunci când se întemeiază pe date de care putea să dispună în mod rezonabil ⁴⁹.

104. Prin urmare, această critică trebuie respinsă.

105. În *al doilea rând*, recurenta susține că Tribunalul nu ar fi trebuit să confirme că ambele categorii de date erau comparabile. Această apreciere nu este întemeiată pe constatările de fapt din regulamentul atacat.

⁴⁷ — A se vedea punctul 26 din prezentele concluzii.

⁴⁸ — A se vedea în special Hotărârea din 7 mai 1987, Nachi Fujikoshi/Consiliul (255/84, Rec., p. 1861, punctul 46), Hotărârea din 20 octombrie 1999, Swedish Match Philippines/Consiliul (T-171/97, Rec., p. II-3241, punctul 66), și Hotărârea Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul (citată la nota de subsol 18, punctul 163).

⁴⁹ — În acest context trebuie amintit că stabilirea datelor economice în domeniul măsurilor de protecție comercială este o sarcină complexă, iar instituțiile comunitare dispun de o marjă de apreciere în acest domeniu care este supusă numai unui control jurisdicțional limitat; a se vedea punctul 23 și următoarele din prezentele concluzii. În plus, statisticile de import oficiale sunt prevăzute expres la articolul 28 alineatul (5) din regulamentul de bază în categoria informațiilor posibile. A se vedea și Hotărârea Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul (citată la nota de subsol 18, punctul 230), potrivit căreia nu există erori de apreciere din partea instituțiilor comunitare atunci când se întemeiază pe date de care pot dispune în mod rezonabil.

⁴³ — După cum s-a arătat mai sus, la punctul 25 din prezentele concluzii, în lipsa unei argumentări motivate a recurente în cadrul procedurii în fața Tribunalului, acesta nu poate fi criticat pentru faptul că a confirmat constatările Consiliului.

⁴⁴ — A se vedea punctul 27 din prezentele concluzii.

⁴⁵ — A se vedea punctul 26 din prezentele concluzii.

⁴⁶ — A se vedea punctul 25 din prezentele concluzii.

106. Cu privire la această critică, se impune mai întâi constatarea că aprecierea Tribunalului este întemeiată în mod corect pe constatările Consiliului cuprinse în considerentele (58)-(64) ale regulamentului atacat. Cu toate acestea, critica recurenteii poate fi înțeleasă în sensul că Tribunalul nu putea fi în măsură să confirme constatările Consiliului și nu putea să concluzioneze în sensul unei comparabilități. Cu privire la acest aspect, recurenta invocă erori de apreciere a datelor pe care le-a comunicat.

107. Cu privire la această critică, se impune totuși constatarea că reclamanta nu a invocat, motivat, în fața Tribunalului, o prezentare eronată a datelor pe care le-a comunicat. După cum am arătat mai sus⁵⁰, Tribunalul nu poate fi, așadar, criticat pentru că nu a luat în considerare acest argument. În plus, acest argument constituie un motiv nou, inadmisibil în cadrul unui recurs⁵¹.

108. În *al treilea rând*, recurenta susține că este inexactă constatarea Tribunalului cuprinsă la punctul 205 din hotărârea

atacată. În cuprinsul aceluși punct, Tribunalul a constatat că recurenta nu a dovedit modul în care luarea în considerare a unui moment inițial diferit în privința datelor pe care le-a comunicat ar fi putut determina concluzii diferite cu privire la prețurile importurilor.

109. Recurenta susține că a invocat acest aspect în cadrul punctului 101 din acțiune. Cu toate acestea, Consiliul susține în mod întemeiat că reclamanta a menționat numai că nivelul prețurilor rezultat din datele Eurostat prelucrate, aferente anului 1998 și perioadei 1999-2001, era lipsit de relevanță. Nu se face trimitere în cuprinsul aceluși punct la datele comunicate de recurentă.

110. Această critică trebuie, de asemenea, respinsă, întrucât nu a fost invocată în cadrul procedurii la Tribunal.

4. Consecință

111. Prin urmare, se impune respingerea în totalitate a primului aspect al celui de al doilea motiv de recurs.

50 — A se vedea punctul 28 din prezentele concluzii.

51 — A se vedea punctul 27 din prezentele concluzii.

B — *Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv de recurs*

2. Argumentele părților

1. Hotărârea atacată

112. Al doilea aspect al celui de al doilea motiv de recurs privește punctele 193-196 din hotărârea atacată. În cuprinsul acestor puncte, Tribunalul a respins critica recurentei potrivit căreia aprecierea stocurilor efectuată de Consiliu ar fi eronată.

113. Tribunalul a arătat că perioada de referință a fost cuprinsă între anul 1998 și 31 martie 2002 și că, pe întreaga durată a acesteia, stocurile industriei comunitare au crescut în mod semnificativ. Reclamanta nu a dovedit că ameliorarea stocurilor înregistrată începând cu anul 2000 ar fi fost de natură să inverseze tendința negativă din perioada de referință. În acest context, Tribunalul a arătat că „stocurile ar fi rămas la niveluri ridicate pe parcursul întregii perioade analizate, crescând în termeni absoluți către sfârșitul anului 2001, situație care coincidea, așadar, cu creșterea volumului importurilor și care reprezenta, pe parcursul perioadei în care a fost efectuată ancheta, în termeni relativi, o cotă ridicată, de 15 % din producție”⁵².

52 — A se vedea punctul 195 din hotărârea atacată.

114. *Recurenta* susține că Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că a confirmat constatarea Consiliului, cuprinsă în considerentul (103) al regulamentului atacat, potrivit căreia stocurile se deterioraseră puternic.

115. *În primul rând*, aceasta afirmă că Tribunalul a constatat că stocurile au crescut în termeni absoluți către sfârșitul anului 2001. Tribunalul nu a luat în considerare faptul că producția industriei comunitare a crescut, de asemenea, în mod puternic și, prin urmare, nu a comparat creșterea stocurilor în termeni absoluți în raport cu creșterea absolută a producției.

116. *În al doilea rând*, constatarea Tribunalului, potrivit căreia stocurile reprezentau, în termeni relativi, o cotă ridicată, de 15 % în cursul perioadei în care a fost efectuată ancheta, nu este motivată în cuprinsul regulamentului atacat.

117. În cadrul stabilirii prejudiciului, este necesară luarea în considerare a acestui alt factor. Tribunalul ar fi trebuit să țină seama de faptul că avusese loc o ușoară ameliorare a stocurilor în intervalul cuprins între anul 2000 și sfârșitul perioadei în care a fost efectuată

ancheta, cu alte cuvinte în momentul în care importatorii din India au intrat pe piața comunitară. Pe baza acestei ușoare ameliorări nu era posibil să se constate o deteriorare dramatică.

cuprinse în considerentele (75) și (80) ale regulamentului atacat.

118. *Consiliul* consideră că această critică este inadmisibilă. Mai întâi, aceasta ar viza o constatare de fapt. Apoi, recurenta nu menționează norma juridică ce a fost încălcată de Tribunal.

119. De altfel, această critică este și nefondată.

120. *În primul rând*, constatarea Tribunalului în termeni absoluți referitoare la situația de fapt este exactă. Creșterea stocurilor ar fi fost atât de mare, încât, în pofida creșterii excepționale a producției industriei comunitare, ar fi trebuit să determine și o creștere de aproximativ 60%, în termeni relativi, în intervalul cuprins între 1998 și sfârșitul perioadei în care s-a efectuat ancheta (de la 9,2% la 14,6%).

121. *În al doilea rând*, recurenta avea cunoștință de cota de 15%. De altfel, valorile relative, precum și cota stocurilor raportată la întreaga producție rezultă din tabelele

122. În sfârșit, această critică este lipsită de relevanță. Din considerentul (103) al regulamentului atacat ar rezulta că stocurile reprezintă doar unul dintre indicatorii luați în considerare la stabilirea prejudiciului. În plus, din considerentele (104) și (105) ale regulamentului atacat reiese cu claritate că stocurile nu sunt analizate ca fiind un element esențial pentru constatarea prejudiciului. Stocurile nu au fost menționate în aceste considerente. Și această împrejurare a fost admisă de recurentă, care a arătat că creșterea prețurilor a fost decisivă.

123. *Comisia* consideră că această critică este inadmisibilă, deoarece are în vedere o constatare de fapt, iar recurenta nu a dovedit că Tribunalul a denaturat elementele de probă.

124. De altfel, *Comisia* susține că creșterea stocurilor menționată în considerentul (80) al regulamentului atacat reprezintă un indicator foarte clar al prejudiciului. Aceasta ar rezulta din subcotarea prețurilor. În plus, creșterea stocurilor reprezintă doar unul dintre indicatorii prejudiciului.

3. Aprecieri juridică

125. În primul rând, în opinia recurenteii, prin referirea la stocuri în termeni absoluți, Tribunalul ar fi denaturat elementele de probă.

126. Într-adevăr, trebuie admis argumentul reclamantei potrivit căruia doar creșterea stocurilor în termeni absoluți nu poate permite concluzionarea cu privire la situația industriei comunitare. Dimpotrivă, datele cifrice absolute în creștere trebuie raportate la evoluția altor factori, precum evoluția producției.

127. Cu toate acestea, nu constituie o denaturare a probelor faptul că Tribunalul ia în considerare, în motivare, termeni absoluți. Aceasta ar putea fi presupusă numai atunci când Tribunalul s-a întemeiat doar pe termeni absoluți, fără a fi raportați la alți factori. În cadrul aprecierii, Tribunalul a luat însă în considerare faptul că a fost examinat de Consiliu raportul dintre stocuri în termeni absoluți și producția globală.

128. Prin urmare, această critică trebuie respinsă.

129. În al doilea rând, recurenta susține că această constatare a Tribunalului potrivit căreia stocurile reprezentau, în termeni relativi, o mare parte din producție, de 15 % pe parcursul perioadei în care a fost efectuată ancheta, nu este întemeiată pe regulament. Tribunalul ar fi substituit motivarea Consiliului cu propria motivare.

130. După cum Consiliul observă în mod întemeiat, evoluția negativă din perioada analizată rezultă din considerentele (75) și (80) ale regulamentului atacat, care cuprind date referitoare la producția globală și la stocuri. Așadar, Tribunalul putea să preia împrejurările care întemeiau tendința negativă, direct din motivarea regulamentului atacat. În plus, Consiliul a justificat evoluția negativă menționând, în considerentul (80) al regulamentului atacat, că stocurile au crescut în mod semnificativ către sfârșitul anului 1999 și către sfârșitul anului 2001, atingând cota de 15 %.

131. Prin urmare, această critică trebuie respinsă.

132. În al treilea rând, reclamanta susține că Tribunalul nu a luat în considerare ușoara ameliorare a stocurilor din intervalul cuprins între anul 2000 și sfârșitul perioadei în care a fost efectuată ancheta. Pe baza acestei ameliorări, nu se putea presupune o deteriorare dramatică a acestui factor.

133. În acest context, trebuie amintit mai întâi că, la punctul 194, Tribunalul a considerat în mod întemeiat că perioada analizată era cuprinsă între anul 1998 și 31 martie 2002. În plus, trebuie arătat că la stabilirea perioadei ce este luată în considerare pentru stabilirea prejudiciului, instituțiile comunitare dispun de o marjă largă de apreciere⁵³. Tribunalul a constatat în mod întemeiat că instituțiile comunitare sunt în măsură să examineze prejudiciul pe parcursul unei perioade mai îndelungate decât perioada în care este efectuată ancheta, întrucât examinarea tendinței economice trebuie efectuată pe parcursul unei perioade suficient de îndelungate⁵⁴. Prin urmare, Tribunalului nu i se poate imputa că nu a criticat abordarea Consiliului de observare a tendinței economice pe o perioadă mai îndelungată.

134. În măsura în care recurenta susține că ameliorarea temporară a stocurilor a coincis cu intrarea pe piață a importatorilor din India, este vorba despre o împrejurare care nu a fost invocată în cadrul procedurii în fața Tribunalului. Recurenta ar fi trebuit să invoce această împrejurare în cadrul procedurii la Tribunal și să o motiveze. Prin urmare, Tribunalul nu poate fi criticat pentru că nu a luat în considerare această împrejurare⁵⁵. În procedura recursului, acest argument reprezintă o extindere inadmisibilă a obiectului litigiului și un nou motiv de fapt⁵⁶.

53 — A se vedea punctul 23 din prezentele concluzii.

54 — A se vedea punctul 162 din hotărârea atacată și Hotărârea din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul (C-69/89, Rec., p. I-2069, punctul 87), în care s-a arătat că prejudiciul adus industriei comunitare poate fi stabilit, de asemenea, pe o perioadă mai îndelungată decât cea vizată de ancheta asupra existenței practicilor de dumping.

55 — A se vedea punctul 28 din prezentele concluzii.

56 — A se vedea punctul 27 din prezentele concluzii.

135. De altfel, această critică este inoperantă. Criticile sunt inoperante în cazul în care sunt îndreptate numai împotriva motivării unei hotărâri, fără a putea produce efecte asupra dispozitivului acesteia⁵⁷. Chiar și în cazul în care Tribunalul ar fi criticat aprecierea Consiliului referitoare la stocuri, aceasta nu ar fi determinat anularea regulamentului Consiliului.

136. Astfel, din considerentul (103) al regulamentului atacat rezultă că, în cadrul concluziilor sale privind prejudiciul, Consiliul a menționat și deteriorarea stocurilor. În acest context, se impune menționarea articolului 8 alineatul (5) din regulamentul de bază. Potrivit acestei prevederi, examinarea impactului importurilor care fac obiectul unor subvenții asupra industriei comunitare respective implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici, printre care figurează și stocurile⁵⁸. Această prevedere precizează însă și faptul că unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză pentru a se concluziona cu privire la existența unui prejudiciu. Prin urmare, din menționarea stocurilor în considerentul (103) al regulamentului atacat nu se poate concluziona că

57 — Hotărârea din 12 iulie 2001, Comisia și Franța/TF1 (C-302/99 P și C-308/99 P, Rec., p. I-5603, punctele 26-29); Lenaerts, K. și Arts., D., *op. cit.*, punctul 16-019.

58 — Articolul 8 alineatul (5) din regulamentul de bază menționează situația în care o ramură economică nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de subvenționare sau de dumping din trecut, importanța valorii subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii, diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a cotei de piață, a productivității, a randamentului investițiilor sau a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Comunitate, efectele negative, efective și potențiale asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții și, în cazul agriculturii, utilizarea sporită a programelor de sprijin din partea autorităților publice.

motivarea Consiliului a fost, în esență, întemeiată pe constatarea acestuia referitoare la stocuri.

137. Cu toate acestea, în considerentul (105) al regulamentului atacat, Consiliul a precizat că, în esență, a întemeiat prejudiciul pe efectele asupra prețurilor ale importurilor subvenționate⁵⁹. Apreciem că nu se poate considera că această constatare referitoare la stocuri reprezintă un „pilon” al constatării prejudiciului și, prin urmare, al motivării regulamentului atacat, pentru ca eliminarea acesteia să determine anularea regulamentului.

138. Așadar, și această critică trebuie respinsă.

4. Consecință

139. Prin urmare, și al doilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins.

59 — De asemenea, în cadrul luării în considerare a nivelului de eliminare a prejudiciului, în considerentele (166)-(169) ale regulamentului atacat Consiliul nu a analizat stocurile, ci prețurile.

VIII — Cu privire la al treilea motiv de recurs

140. Prin intermediul celui de al treilea motiv de recurs, recurenta invocă săvârșirea unei erori de către Tribunal prin respingerea celui de al cincilea motiv al acțiunii în cadrul procedurii din prima instanță. Tribunalul nu ar fi ținut seama în mod suficient de faptul că prejudiciul poate fi atribuit și altor factori, în sensul articolului 8 alineatul (7) din regulamentul de bază, și anume solicitarea unor licențe excesive și, prin urmare, anticoncurențiale din partea unui titular de brevete asupra CD-R-urilor.

A — Hotărârea atacată

141. La punctele 260-279 din hotărârea atacată Tribunalul a analizat critica potrivit căreia Consiliul nu a analizat acest factor. În această privință, Tribunalul a constatat că, în considerentele (134) și (135) ale regulamentului atacat, Consiliul a analizat, la modul general, efectele plății redevențelor rezultate din aceste brevete⁶⁰.

142. În continuare, Tribunalul a analizat critica potrivit căreia Consiliul nu a analizat în mod suficient dacă plata redevențelor pretins anticoncurențiale puteau întrerupe

60 — A se vedea punctele 260-267 din hotărârea atacată.

legătura de cauzalitate dintre importurile vizate și prejudiciu. Tribunalul a respins această critică. Acesta nu a considerat necesară stabilirea efectelor concrete ale acestui factor. Tribunalul a considerat că era suficient ca instituțiile comunitare să constate că, în pofida unui asemenea factor extern, prejudiciul cauzat de importurile care făceau obiectul unor subvenții a fost important. Tribunalul a considerat suficientă motivarea Consiliului potrivit căreia redevențele fuseseră plătite înainte ca importurile să fi devenit importante și potrivit căreia evoluția negativă a situației producătorilor comunitari nu putea, așadar, să fie atribuită plății redevențelor. De asemenea, Tribunalul a ținut seama de faptul că pretinsa practică anticoncurențială nu era imputabilă comportamentului producătorilor comunitari.

143. În sfârșit, Tribunalul a examinat critica potrivit căreia Consiliul nu a evaluat prejudiciul în mod corect. În acest context, Tribunalul a constatat că redevențele trebuiau plătite de toți producătorii, inclusiv de recurentă. Prin urmare, aceste redevențe nu puteau explica diferența dintre prețurile comunitare și prețurile importurilor subvenționate și, așadar, nu au produs efecte asupra nivelului subcotării.

B — Argumentele părților

144. În cadrul procedurii orale, *recurenta* a susținut admisibilitatea celui de al treilea

motiv de recurs, deoarece a menționat cu suficientă claritate, în titlul celui de al treilea motiv de recurs, care parte a hotărârii fusese atacată prin intermediul acestui motiv de recurs.

145. În esență, în cadrul celui de al treilea motiv de recurs, recurenta susține că Tribunalul nu a respectat sensul articolului 8 alineatul (7) din regulamentul de bază. Potrivit acestei prevederi, prejudiciul cauzat de alți factori cunoscuți nu trebuie atribuit importurilor cu privire la care se susține că fac obiectul unei subvenții. În cazul în care se are cunoștință de existența altui factor, trebuie analizat dacă prejudiciul ar fi existat în lipsa acestuia și cât de mare ar fi într-un asemenea caz. În schimb, nu prezintă importanță dacă un asemenea factor poate fi atribuit comportamentului industriei comunitare.

146. În opinia *Consiliului*, acest motiv ar fi de la bun început inadmisibil. Recurenta nu menționează în mod clar care este concluzia hotărârii atacate a cărei anulare o solicită, ci se limitează să se refere la un singur aspect al motivării hotărârii atacate. Acest motiv nu menționează modul în care Tribunalul a săvârșit o încălcare a unei norme juridice.

147. De asemenea, motivul de recurs este nefondat. Tribunalul a aplicat în mod corect articolul 8 alineatul (7) din regulamentul de

bază. Acesta s-a întemeiat pe jurisprudența constantă a instanțelor comunitare. Potrivit acestei jurisprudențe, a fost analizată legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate și prejudiciu.

148. Mai întâi, este analizat un criteriu pozitiv care constă în verificarea împrejurării dacă importurile ce fac obiectul unor subvenții au cauzat prejudiciul. De asemenea, se poate presupune o legătură de cauzalitate chiar dacă prejudiciul nu rezultă numai din importurile subvenționate, ci și din alți factori.

149. În continuare, se analizează un criteriu negativ care constă în verificarea împrejurării dacă alți factori cunoscuți au fost în măsură să întrerupă legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate și prejudiciu. Cu toate acestea, o întrerupere a legăturii de cauzalitate se poate presupune numai în cazul în care efectul importurilor subvenționate ar fi atât de mic, încât nu poate fi considerat important în comparație cu efectele produse de alți factori.

150. Tribunalul ar fi examinat în mod corect ipoteza în care industria comunitară ar fi contribuit ea însăși la producerea prejudiciului. În sfârșit, recurenta nu a menționat care au fost efectele redevențelor pretins anticoncurențiale asupra prejudiciului. Aceasta nu precizează nici modul în care Tribunalul a apreciat în mod incorect aceste elemente de probă.

151. De asemenea, *Comisia* consideră că al treilea motiv de recurs este inadmisibil. Recurenta critică numai punctul 272 din hotărârea atacată. Acesta nu ar reprezenta un element concludent al întregii argumentări a Tribunalului.

152. În continuare, *Comisia* susține că nu este criticată de recurentă constatarea Tribunalului, cuprinsă la punctul 272 din hotărârea atacată, potrivit căreia pretinsul comportament anticoncurențial nu este imputabil producătorilor comunitari, iar instituțiile comunitare nu aveau, așadar, obligația să îl ia în considerare.

C — *Aprecie juridică*

153. După cum am arătat mai sus⁶¹, recursul trebuie să indice cu precizie care parte din hotărârea Tribunalului este atacată și motivele și argumentele de drept invocate.

154. În primul rând, recurenta a precizat, în titlul celui de al treilea motiv de recurs, că acesta privea partea din hotărârea atacată prin care Tribunalul a respins al cincilea motiv al

61 — A se vedea punctul 26 din prezentele concluzii.

acțiunii. Din titlul celui de al treilea motiv de recurs rezultă partea din hotărâre (punctele 260-279) pe care recurenta dorește să o conteste. Într-adevăr, în cadrul argumentelor celui de al treilea motiv de recurs, reclamanta a menționat doar punctul 272 din hotărârea atacată. Cu toate acestea, din titlul acestui motiv de recurs reiese cu claritate care este partea din hotărâre ce este atacată.

155. În al doilea rând, recurenta a arătat că Tribunalul nu a aplicat în mod corect articolul 8 alineatul (7) din regulamentul de bază în cadrul controlului exercitat asupra regulamentului atacat. Astfel, recurenta a indicat cu precizie că era vorba despre stabilirea prejudiciului.

156. Prin urmare, considerăm că al treilea motiv de recurs este admisibil.

157. Recurenta susține că Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (7) din regulamentul de bază. Articolul 8 alineatul (7) din regulamentul de bază prevede că factorii cunoscuți, alții decât importurile ce fac obiectul unor subvenții, care aduc în același timp un prejudiciu industriei comunitare, sunt de asemenea analizați, astfel încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unor subvenții în sensul articolului 8 alineatul (6). Cu titlu de exemplu, această dispoziție prevede în special că practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și comunitare și concurența dintre acești produ-

cători pot fi luate în considerare în această privință.

158. În opinia recurente, încălcarea articolului 8 alineatul (7) din regulamentul de bază rezultă, pe de o parte, din faptul că Tribunalul nu a contestat constatările Consiliului cuprinse în regulamentul atacat potrivit cărora redevențele pretins anticoncurențiale nu au întrerupt legătura de cauzalitate dintre importurile ce fac obiectul unei subvenții și prejudiciu (1). Pe de altă parte, Tribunalul a respins în mod neîntemeiat critica recurente potrivit căreia efectul redevențelor ar fi trebuit luat în considerare în cadrul evaluării prejudiciului (2).

1. Efectul redevențelor asupra legăturii de cauzalitate

159. Astfel cum Tribunalul a arătat în mod întemeiat la punctul 269 din hotărârea atacată, cu privire la legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate și prejudiciu, este necesar să se examineze dacă alți factori au fost de natură să întrerupă legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate și prejudiciul adus sectorului economic comunitar⁶².

62 — A se vedea Hotărârea din 14 iulie 1995, Koyo Seiko/Consiliul (T-166/94, Rec., p. II-2129, punctul 81), Hotărârea Sinochem/Consiliul (citată la nota de subsol 17, punctul 98) și Hotărârea din 15 decembrie 1999, Petrotub și Republica/Consiliul (T-33/98 și T-34/98, Rec., p. II-3837, punctul 176).

160. În acest context, nu este necesar – după cum a constatat Tribunalul⁶³ – să fie prezentate și luate în considerare efectele concrete ale factorului respectiv. În vederea acestei examinări, este suficient să se constate că, în pofida acestui factor, prejudiciul cauzat de importurile subvenționate a fost important. Această concluzie rezultă din faptul că regulamentul de bază nu (mai) impune ca importurile ce fac obiectul unei subvenții să reprezinte cauza principală a prejudiciului și că poate fi instituită o taxă compensatorie, chiar dacă prejudiciul este cauzat de mai mulți factori⁶⁴.

161. Prin urmare, nu observăm existența vreunei erori de drept în cadrul criteriului de apreciere utilizat de Tribunal. Vom examina acum în ce măsură Tribunalul a săvârșit o eroare în cadrul aplicării acestui criteriu juridic de apreciere.

162. Consiliul a constatat că redevențele trebuiau plătite de toți producătorii de CD-R-uri și că producătorii le plățiseră deja înaintea perioadei în care se produsese prejudiciul constatat de Consiliu. De asemenea, acesta a ținut seama de coincidența în timp dintre intrarea pe piață a importurilor

originare din India și prejudiciul adus industriei comunitare pe care l-a constatat. Întemeindu-se în special pe aceste constatări, Consiliul a considerat că legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate și prejudiciu nu putea fi întreruptă de plata redevențelor⁶⁵.

163. În cadrul procedurii în fața Tribunalului, recurenta nu a motivat modul în care această presupunere a Consiliului ar fi inexactă. Acesta a invocat numai faptul că, din Hotărârea Mukand și alții/Consiliul⁶⁶ rezultă că instituțiile comunitare trebuie să precizeze efectul redevențelor.

164. Cu toate acestea, Hotărârea Mukand și alții/Consiliul se referea la un caz în care eventualul comportament anticoncurențial al producătorilor comunitari afecta numai prețurile practicate de producătorii comunitari în privința produsului respectiv, iar nu prețurile producătorilor care importau produsul respectiv în Comunitate⁶⁷. În situația în care, într-un asemenea caz, constatarea prejudiciului se întemeiază în special pe subcotarea prețurilor importurilor subvenționate în raport cu prețul mărfurilor fabricate în Comunitate, este evident că un comporta-

63 — A se vedea punctul 269 din hotărârea atacată.

64 — A se vedea Hotărârea din 5 octombrie 1988, Canon și alții/Consiliul (277/85 și 300/85, Rec., p. 5731, punctul 62), în care se evidențiază diferența față de regulamentul anterior. În mod contrar regimului juridic anterior care rezulta din Regulamentul (CEE) nr. 2176/84 al Consiliului din 23 iulie 1984 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții din partea unor țări care nu sunt membre ale Comunității Economice Europene (JO L 201, p. 1, rectificare în JO L 227, p. 35), instituirea unei taxe compensatorii nu mai este supusă condiției ca importurile subvenționate să reprezinte cauza principală a prejudiciului. A se vedea în această privință Müller, W., Khan, N., și Neumann H.-A., *op. cit.*, punctul 3.96.

65 — A se vedea considerentul (134) al regulamentului atacat.

66 — Hotărârea din 19 septembrie 2001, Mukand și alții/Consiliul (T-58/99, Rec., p. II-2521).

67 — Hotărârea Mukand și alții/Consiliul (citată la nota de subsol 66, în special punctele 46-48 și 52-55).

ment care determină creșterea artificială a prețurilor produselor fabricate în Comunitate poate pune în discuție legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate și prejudiciu⁶⁸.

166. Prin urmare, nu observăm nicio eroare de drept săvârșită de Tribunal în cadrul aplicării, în speță, a criteriului de apreciere juridică.

165. Într-un caz precum cel din speță, în care redevențele pretins anticoncurențiale trebuie plătite de toți producătorii, posibilitatea întreruperii legăturii de cauzalitate nu este totuși evidentă. Această situație se regăsește în special atunci când Consiliul a constatat că redevențele fuseseră plătite anterior, însă prejudiciul constatat (scăderea prețurilor) a coincis, din punct de vedere temporal, cu intrarea pe piața comunitară a produselor subvenționate. În acest context, recurenta ar fi trebuit să motiveze modul în care redevențele pretins anticoncurențiale ce fuseseră solicitate întrerupeau legătura de cauzalitate constatată de Consiliu⁶⁹. Întrucât recurenta nu a procedat astfel, Tribunalul nu poate fi criticat pentru că a confirmat constatările Consiliului⁷⁰.

2. Evaluarea prejudiciului

167. Cu privire la evaluarea prejudiciului, Tribunalul a arătat, în speță, în mod contrar cazului în care a fost pronunțată Hotărârea Mukand și alții/Consiliul, că acest comportament pretins anticoncurențial i-a afectat pe toți producătorii. Prin urmare, plata redevențelor nu a produs efecte asupra elementelor luate în considerare pentru calcularea nivelului de subcotare. Astfel, Consiliul a putut să considere că acest factor nu putea să explice diferența dintre prețurile comunitare și prețurile din India⁷¹.

168. În acest context, trebuie mai întâi să se țină seama că stabilirea prejudiciului adus industriei comunitare nu doar condiționează adoptarea unei taxe compensatorii împotriva

68 — Hotărârea Mukand și alții/Consiliul (citată la nota de subsol 66, punctul 46). A se vedea însă și Hotărârea AGST Draht- und Biegetechnik (citată la nota de subsol 15, punctele 45-54) în care trebuie să se circumstanțieze în ce măsură prețurile ridicate artificial pe o piață pot avea, de asemenea, repercusiuni pe o altă piață.

69 — A se vedea Hotărârea AGST Draht- und Biegetechnik (citată la nota de subsol 15, punctele 45-54).

70 — A se vedea punctul 25 din prezentele concluzii.

71 — A se vedea punctul 274 din hotărârea atacată.

importurilor care fac obiectul unor subvenții⁷², ci, de asemenea, poate avea un rol în privința *cuantumului* acestei taxe.

169. Potrivit articolului 15 alineatul (1) a treia teză din regulamentul de bază, valoarea taxei compensatorii nu trebuie să depășească valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii și trebuie să fie mai mică, în cazul în care această valoare mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei comunitare (așa-numita regulă „*lesser duty*”). În temeiul regulii „*lesser duty*”, marja de subvenție este comparată cu marja de eliminare a prejudiciului. În cazul în care marja de eliminare a prejudiciului este inferioară marjei de subvenție, poate fi instituită numai o taxă compensatorie cu un *quantum* egal cu marja de eliminare a prejudiciului.

170. Scopul regulii „*lesser duty*” este de a neutraliza numai avantajul concurențial al importurilor subvenționate, necesară pentru protecția industriei comunitare. Astfel, regula „*lesser duty*” urmărește să concilieze protecția comercială a industriei comunitare împotriva importurilor subvenționate, pe de o parte, cu interesul reprezentat de o industrie comunitară, posibil la fel de concurențială, și de prețuri, posibil la fel de scăzute, pentru cumpărătorii produsului respectiv în Comu-

nitate, pe de altă parte. Prețurile importurilor subvenționate trebuie majorate cu taxa compensatorie numai în măsura în care este necesar pentru protecția industriei comunitare. Cu toate acestea, industriei comunitare nu trebuie să i se confere un avantaj concurențial suplimentar față de importurile subvenționate.

171. Dacă se ține seama de acest scop al regulii „*lesser duty*” rezultă că, în vederea luării în considerare a altor factori, în sensul articolului 8 alineatul (7) din regulamentul de bază, în cadrul regulii „*lesser duty*” poate fi utilă utilizarea unui filtru mai fin decât în cadrul examinării aspectului dacă un alt factor întrerupe legătura de cauzalitate dintre importurile subvenționate și prejudiciu. Întrucât instituirea unei taxe compensatorii trebuie să fie deopotrivă posibilă atunci când prejudiciul este cauzat de mai mulți factori, în cadrul aprecierii legăturii de cauzalitate este suficient să se utilizeze un „filtru mai grosier” decât cel descris mai sus⁷³. În acest context, nu este necesar să se prezinte și să se ia în considerare efectele concrete ale aceluia factor. Obiectivul regulii „*lesser duty*” nu este însă de a conferi în acest caz industriei comunitare o protecție care depășește ceea ce este necesar. Pentru a realiza acest obiectiv, în cadrul calculării nivelului de eliminare a prejudiciului se poate ține seama în mod util de factori care nu determină neîndoiește întreruperea legăturii de cauzalitate dintre importurile subvenționate și prejudiciu, dar care pot avea efect asupra *cuantumului* nivelului de

72 — Nu se poate institui o taxă compensatorie în cazul în care nu există prejudiciu cauzat de importurile care fac obiectul unor subvenții, întrucât legătura de cauzalitate dintre aceste importuri și prejudiciu este întreruptă de un alt factor. Am analizat deja acest aspect mai sus (punctele 159-166 din prezentele concluzii).

73 — A se vedea punctele 159-166 din prezentele concluzii.

eliminarea a prejudiciului. Pentru acest motiv, în cadrul calculării nivelului de eliminare a prejudiciului, poate fi utilă utilizarea unui „filtru mai fin” decât în cazul verificării cauzalității⁷⁴.

172. Cu toate acestea, trebuie să se ia în considerare că, după cum am arătat mai sus, aprecierea și evaluarea datelor economice necesare adoptării măsurilor de protecție comercială reprezintă o sarcină complexă și că, prin urmare, instituțiile comunitare dispun de o marjă largă de apreciere⁷⁵.

173. Pe baza acestor principii va trebui actualmente să se analizeze dacă, în cadrul verificării marjei de apreciere a Consiliului cu privire la calcularea nivelului de eliminare a prejudiciului și a aplicării regulii „*lesser duty*”, Tribunalul a luat în considerare în mod corect pretensele redevențe excesive.

74 — A se vedea Adamantopoulos, K., și Pereyra, M. J., *EU Antisubsidy Law & Practice*, ediția a 2-a, Sweet & Maxwell, 2007, punctul 6-039; Müller, W., Khan, N., și Neumann, H.-A., *op. cit.*, punctul 143, în care se menționează că trebuie eliminați ceilalți factori pentru calcularea nivelului de eliminare a prejudiciului.

75 — A se vedea punctul 23 din prezentele concluzii. În acest context, trebuie să se ia în considerare deopotrivă faptul că, în anumite versiuni lingvistice ale articolului 15 alineatul (1) a treia teză din regulamentul de bază, aplicarea regulii „*lesser duty*” în cadrul eliminării prejudiciului pare a se încadra în puterea de apreciere discreționară a instituțiilor comunitare, după cum arată, de exemplu, versiunea engleză („*should*”) sau versiunea germană („*sollte*”). Alte versiuni lingvistice, precum versiunea franceză („*doit*”), versiunea spaniolă („*sená*”) și versiunea slovenă („*mora*”) nu prevăd necesitatea existenței unei marje de apreciere. Dacă se ține seama de faptul că este, într-adevăr, de dorit să se aplice o regulă „*lesser duty*” la nivelul eliminării prejudiciului în temeiul articolului 19.2 din Acordul privind măsurile de salvagardare (JO 1994, L 336, p. 184, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 197), însă nu este impusă, numeroase elemente militează deja, în opinia noastră, în favoarea existenței unei marje de apreciere a instituțiilor comunitare în privința aplicării regulii „*lesser duty*”.

174. În acest context, trebuie mai întâi amintit că, în trecut, doctrina a atras atenția în numeroase rânduri asupra riscului că faptul de a fi luate în considerare încălcările asupra dreptului european al concurenței în cadrul procedurilor ce au ca obiect instituirea unor măsuri de protecție comercială determină contracararea obiectivelor tratatului în domeniul dreptului concurenței⁷⁶.

175. În realitate, atunci când prețurile importurilor originare din state terțe sunt comparate cu prețurile producătorilor comunitari, care sunt crescute în mod artificial ca urmare a comportamentelor anticoncurențiale, există pericolul ca nivelul determinat pentru eliminarea avantajului concurențial al importurilor care fac obiectul unor subvenții să fie stabilit la un nivel foarte ridicat. Un nivel de eliminare a prejudiciului stabilit la un quantum foarte ridicat acționează în detrimentul cumpărătorilor produsului respectiv, fără a fi justificat de protecția industriei comunitare.

176. În opinia noastră, această împrejurare nu determină obligația Consiliului, în cadrul puterii sale de apreciere în vederea calculării nivelului de eliminare a prejudiciului, de a lua în considerare aceste comportamente în toate cazurile în care comportamente pretins anti-concurențiale afectează prețurile. În special, într-un caz în care toți producătorii respectivi

76 — Temple Lang, J., comentariul Hotărârii Mukand, în *Common Market Law Review*, 2002, p. 633 și următoarele, Branton, J., „Trade Law Meets Antitrust in the European Court: Judgement in Mukand v. Council”, în *International Trade Law Review*, 2001, p. 184 și următoarele, și Clough, M., „Conflicts between EEC Anti-dumping and Competition Law”, în *European Competition Law Review*, 1992, p. 222 și următoarele.

pot fi vizați de comportamentul pretins anti-concurențial, considerăm că nu este absolut necesar ca acest comportament să fie luat în considerare de Consiliu în cadrul calculării nivelului de eliminare a prejudiciului. Într-un asemenea caz, plata unei redevențe apare drept un element al cadrului în care își desfășoară activitatea toți producătorii. În măsura în care acest comportament nu este imputabil industriei comunitare, aceasta are nevoie legitimă de a fi protejată față de importurile subvenționate, în cadrul existent, prin instituirea unei taxe compensatorii.

177. În prezenta cauză, la punctul 274 din hotărârea atacată, Tribunalul a ținut seama de faptul că toți producătorii de CD-R-uri trebuiau să plătească redevențele pretins anticoncurențiale și că comportamentul pretins anticoncurențial nu putea fi imputat industriei comunitare. Astfel, la punctul 275 din hotărârea atacată, Tribunalul a putut constata că redevențele pretins excesive nu puteau influența calcularea nivelului de subcotare și că această constatare a Consiliului, cuprinsă în considerentul (134) al regulamentului atacat, nu este criticabilă.

D — Consecință

178. Astfel, prin urmare, și al treilea motiv de recurs trebuie respins în totalitate.

I - 7092

IX — Concluzia aprecierii juridice

179. Având în vedere toate cele de mai sus, recursul este nefondat. În consecință, acesta trebuie respins în totalitate.

X — Cheltuieli de judecată

180. Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât considerăm că recurenta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

181. Potrivit articolului 69 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, Comisia trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată.

XI — Concluzie

182. Având în vedere considerațiile de mai sus, propunem Curții:

- să respingă recursul;

- să oblige recurenta la plata cheltuielilor de judecată;

- să oblige Comisia să suporte propriile cheltuieli de judecată.